

[Brixtofte]

forhold, at varmepumpeanlæg giver større energibesparelser i forhold til investeringen end de jordvarmeanlæg, som der ydes tilskud til efter sidstnævnte lov.

Besvarelse (26/1 81):

Energiministeren (Poul Nielson):

Tilskud til installation af varmepumpeanlæg i forbindelse med industrielle processer er i princippet omfattet af procesenergiloven.

Den uforudset stærkt stigende efterspørgsel efter tilskudsmidler har imidlertid nødvendiggjort en nøjere udvælgelse af projekter, hvortil der kan gives tilskud for at sikre den størst mulige energibesparelse. Det primære kriterium for teknologistyrelsens vurdering af modtagne ansøgninger – ud over de formelle lovbundne kriterier – er projekts energibesparelse pr. tilskudskrone.

For større projekter, dvs. investeringer på mindst 100.000 kr., foretages en individuel vurdering af de enkelte ansøgninger, og også varmepumpeanlæg vil kunne opnå tilskud, såfremt de anvendte kriterier er opfyldt.

For mindre projekter, dvs. investeringer på mindre end 100.000 kr., vurderes et projekts egnethed på baggrund af gennemførte branchenergianalyser med efterfølgende godkendelse af standardløsninger suppleret med visse individuelle vurderinger.

Den gennemsnitlige energibesparelse pr. tilskudskrone er for de mindre investeringer kun ca. 60 pct. af besparelsen ved de større investeringer, men der kan herudover konstateres en ikke ubetydelig spredning imellem de forskellige kategorier af standardløsninger for de mindre investeringer.

På baggrund af de i forhold til efterspørgslen begrænsede tilskudsmidler har det ikke været muligt at yde tilskud til en række standardløsninger, herunder til varmepumpeanlæg, med en investeringsramme på under 100.000 kr., idet tilskudsmidlerne må forbeholdes de løsninger, der giver den største energibesparelse.

Med den nu vedtagne lov nr. 2 af 2. januar 1981 om statstilskud til udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. er der foretaget en ajourføring af den hidtidige tilskudsordning på dette område.

Efter denne lov er varmepumpeanlæg i forbindelse med udnyttelse af varme fra jord, grundvand og udeluft tilskudsberettigede,

hvorimod der som hidtil ikke kan gives tilskud til varmepumpeanlæg i forbindelse med indeluft, idet sådanne anlæg ikke omfattes af begrebet vedvarende energikilder.

Spm. nr. 443

Til *arbejdsministeren* (12/1 81) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren redegøre – specielt med henblik på SEDOC-systemet samt arbejdsformidlingsmyndighedernes rolle, især hvad angår efterspørgsel og udbud af arbejdskraft – for retningslinjerne for den arbejdsmarkeds politik for EF, som er forhandlet og vedtaget, jfr. Rådets resolution »om retningslinjer for en arbejdsmarkeds politik for Fællesskabet« af 27. juni 1980?«

Begrundelse

Det er med bekymring, man nu kan konstatere, at arbejdsformidlingerne tilsyneladende skal samordnes på EF-plan. Som det fremgår af svar på skriftlig forespørgsel nr. 1211/80 fra Bodil Boserup i EF-Parlamentet, skal arbejdsformidlingsmyndighederne styrke deres samarbejde for at gøre SEDOC-systemet mere funktionsdygtigt. Derudover skal de bestræbe sig for både at afbalancere efterspørgslen og udbuddet af arbejde på fællesskabsplan.

Tilsyneladende er nu også arbejdsmarkedspolitikken på vej væk fra de enkelte landes parlamenter for at overgå til EF-plan. Dette ønskes bekræftet eller afkræftet.

Besvarelse (22/1 81):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for hele Det europæiske Fællesskabs område er et af hovedprincipperne i Fællesskabet, jfr. traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, afdeling III, kapitel I, art. 48–50. Heraf fremgår, at medlemslandenes arbejdskraftsmyndigheder skal sikre et snævert samarbejde med henblik på at sikre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Reglerne er nærmere udformet i en række forordninger, hvoraf særlig skal henvises til Rådets forordning nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet. Heri fastslås bl. a., at